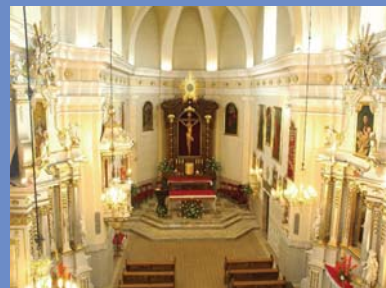
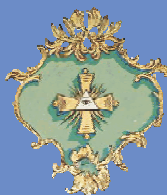

WIEŚCI KRASICZYŃSKIE

PISMO PARAFIALNE - NR 733 - Grudzień 2007

MIESIĘCZNIK PARAFII ŚW. MARCINA W KRASICZYNIE
WYDAWANY PRZY WSPÓŁPRACY Z URZĘDEM GMINY W KRASICZYNIE

ADWENTOWE OCZEKIWANIE

*W adwentową nockę patrzę
niecierpliwie i z nadzieją,
tam, gdzie z nieba aksamitu
już się gwiazdy do nas śmieją.
Tam powoli Mleczna Droga
Trzej Królowie znów wędrują
i z wielbłądów objuczonych
złotej Gwiazdki wypatrują
Matka Boża do Betlejem
na osiołku szarym jedzie,
Święty Józef Ją prowadzi
i po gwiezdnych drózkach wiedzie.
A tam dalej, za księżycem,
Tam gdzie srebrne są manowce,
Pastuszkowie w lnianych szatkach,
co noc pasą białe owce.
A ja czekam na Dzieciątko!
Zbawcy wypatruje stale,
na mym wieńcu adwentowym
po kolei świece palę...
Każdy dzień jest wędrowaniem
Do Bożego Narodzenia,
które cicho już nadchodzi,
które serca nam odmienia.*

Beata Kołodziej

Odpust św. Marcina

- 11 XI 2007

Tradycyjnie odpust św. Marcina w naszej parafii łączy się z rocznicą Odzyskania Niepodległości. Liczne kramy, tłumnie zdążający do kościoła ludzie, parafianie i goście, wystrój świątyni przygotowany przez siostry tworzyły atmosferę Narodowego Święta i parafialnego odpustu. Uroczystościom przewodniczył ks. prałat Feliks Kwaśny – archiprezbiter Sanoki. Sprawował już poranną Msze św. z okolicznościowym kazaniem a potem przewodniczył uroczystej odpustowej sumie. W koncelebrze wzięli również udział księża rodacy ks. Kazimierz Pańczyszyn i ks. Adam Świsterski oraz ks. prałat S. Bartmiński i proboszcz ks. W. Kałamarz. Całość liturgii przygotowali wraz z młodzieżą ks. B. Czarniecki i S. A. Zając. Kaznodzieja w wygłoszonym słowie Bożym wezwał zebranych do naśladowania św. Marcina w miłości do Boga i bliźniego na wzór pierwszych chrześcijan, których znakiem rozpoznawczym była wzajemna miłość. Poruszył również problem patriotyzmu i miłości do Ojczyzny, która jest naszą Matką. Wezwał do realizacji słów Zofii Kossak-Szczuckiej, która w Dekalogu Polaka ukazała, czym jest miłość Ojczyzny. Uroczystość zakończyła wspólna modlitwa za Ojczyznę i odśpiewanie „Ciebie Boga wysławiamy...”. Wspólny obiad przybyłych na odpust Księży i Ojców z dekanatu oraz zwiedzanie Kaplicy Matki Bożej Wniebowziętej w Zamku Krasiczyńskim zakończyło całą uroczystość odpustową.

MARANA THA

Panie Jezu Przyjdź

Nazwa Adwent pochodzi od łacińskiego słowa: „adventus”, co oznacza przyjście, przybycie. Jest okresem przygotowania do uroczystości Narodzenia Pańskiego, przyjścia Syna Bożego do ludzi.

Okres czterech tygodni Adwentu symbolizuje cztery tysiące lat oczekiwania ludzkości na to przyjście. Czas ten ma wprowadzać nas w atmosferę oczekiwania na przyjęcie Chrystusa do naszej duszy przez łaskę uświęcającą, co ma się dokonać przez spowiedź adwentową i Komunię świętą w okresie Bożego Narodzenia. Adwent to także nasze oczekiwanie na powtórne przyjście Chrystusa na końcu czasów. To także początek roku kościelnego. W czasie drugiej niedzieli Adwentu we Mszy świętej prosimy Boga, aby pobudził nasze serca, byśmy Synowi Jego przygotowali drogę i godne przyjęcie. Ten, który stworzył nas jednym aktem swej woli, nie zbawi nas jednak bez naszej go współdziałania. Przyjście Jego wymaga od nas pewnego trudu i przygotowania Mu dobrego przyjęcia.

Adwent, więc, to okres przygotowania i oczekiwania. Przygotowujemy się na przyjęcie Pana, przez skupienie wewnętrzne i oczyszczenie naszych dusz w sakramencie Pokuty, bo Pan przychodzi ze wspaniałymi darami: miłością pokojem i radością. Z miłości wypływa przebaczenie, z przebaczenia - pokój i radość.

W okresie Adwentu stawia nam Kościół przed oczy wspaniały tryptyk adwentowy, trzy postacie:

Matkę Najświętszą jako Matkę Mesjasza — ku Jej czci odprawia się polskim zwyczajem w naszych kościołach „Roraty” — czyli Mszę świętą adwentową o Matce Bożej. Maryja jest pierwszą osobą która prowadzi nas na spotkanie z Panem. Dnia 8 grudnia Kościół obchodzi uroczystość Matki Bożej Niepo-

kalanie Poczętej, która jest jakby Jutrzenką zapowiadająca przyjście Pana.

Drugą postacią tryptyku adwentowego jest postać świętego Jana Chrzciciela, który przygotował drogę Mesjaszowi. On jest tym, o którym napisano: „Oto posyłam przed tobą wysłańca mego, który ma przygotować drogę przed tobą” (Mt. 11, 10-11). Pokuta, wyrzeczenie się wszystkiego, zaprowadziły go na pustynię i stamtąd słowa jego poparte czynem umartwienia nabrały specjalnej wymowy. Misja Janowa w świecie — to szczególne dzieło przygotowania miejsca Jezusowi w sercach ludzkich.

Ostatnią postacią tryptyku adwentowego jest prorok Izajasz, który przepowiadał przyjście Pana:

„Rorate coeli de super et nubes pluant iustum...” („Spuśćcie nam rosę, niebiosie z góry, a obłoki niech zleją z deszczem Sprawiedliwego”).

Niech się otworzy ziemia i zrodzi Zbawiciela, a sprawiedliwość niechaj wszędzie społem...” (na podst. „Tradycje siłą narodu” ks. Jana Jaworskiego)

Roraty - to Msza święta ku czci Najświętszej Maryi Panny odprawiana podczas Adwentu w dni powszednie. Jej nazwa pochodzi od słów pieśni na wejście: rorate. W Polsce najstarsze wzmianki o roratach sięgają XIII w. Podczas rorat w prezbiterium pali się dodatkowa świeca, większa od pozostałych, jest to tzw. Świeca roratnia.

Okresowi oczekiwania może towarzyszyć też wieniec adwentowy. Wieniec zdobimy 4 świecami; ten niemiecki zwyczaj znany jest w Polsce od ponad 160 lat. W każdą niedzielę, podczas wieczornej modlitwy, rodzina zapala kolejną świecę, jako znak czuwania i gotowości na przyjście Jezusa. Wiecznie zielone gałązki jodły przypominają o Jezusie i oznaczają wierność Boga wobec ludzi. Czerwone świece i wstążki symbolizują krew Chrystusa, którą za nas przelał.

Uzupełnieniem wienca może być też kalendarz adwentowy, w którym można zapisywać swoje postanowienia, dobre uczynki, wybrane myśli z Pisma Świętego. Ma on pomagać w mobilizacji naszej woli do należytego przygotowania serca dla Pana.

Rodzina adopcyjna z parafii Krasiczyn

Zapewne wielu z Państwa słyszało lub czytało o programie prowadzonym przez Caritas Polska, ale zapewne są i tacy, którym wcale lub niewiele wiadomo o adopcji na odległość. Do tych z Państwa właśnie kierujemy ten artykuł, aby chociaż trochę przybliżyć historię i cel tego szczytnego programu.

HISTORIA

Kiedy w niedzielę 26 grudnia 2004r. pograżeni byliśmy we śnie o godzinie 0³⁹ naszego czasu wydarzyła się ta tragedia. Azję Południowo-Wschodnią nawiedziło wówczas bardzo silne trzęsienie ziemi o mocy 8,9 stopnia w skali Richtera. Trwało ono około 10 minut, ale wywołujące fale tsunami o wysokości nawet 30 metrów było katastrofalne w swoich następstwach.

Wielka fala tsunami była pierwszą od 100 lat, jaka uderzyła w wybrzeże Oceanu Indyjskiego

Zupełnie nieprzygotowana na taki kataklizm ludność, masowo ginęła w odmętach potężnych fal.

Najbardziej ucierpiały : Indonezja, Indie, Sri-Lanka, Myanmar oraz Tajlandia.

W katastrofie zginęło 300 000 osób, a około 5 mln ludzi straciło dach nad głową. Matki straciły dzieci, dzieci rodziców, najbliżsi najbliższych.

Na wieść o tej katastrofie cały świat pospieszył poszkodowanym z pomocą materialną (żywność, woda pitna, schronienie), medyczną (opieka lekarska, leki) i psychologiczną (opieka psychologów).

Również i Caritas Polska od stycznia 2005r. przeznaczyła prawie 4 miliony złotych na rzecz ofiar kataklizmu, udzielając wsparcia materialnego dla około 500 000 rodzin. Zbudowano w Indiach 3200, a w Sri-Lance 3070 schronień przejściowych oraz otoczono pomocą psychologiczną osoby poszkodowane, a zwłaszcza osierocone dzieci.

To właśnie Caritas Polska realizuje program pomocowy „Adopcja na odległość”, który obejmuje Sri-Lankę, Indie, Indonezję i Tajlandię.

Dzięki ofiarności osób indywidualnych, szkół, firm oraz instytucji biorących udział w tym programie, objęto pomocą 2541 dzieci, to jest 1641 na Sri-Lance i 900 w Indiach, ale na taką pomoc czeka jeszcze tylko w samej Sri-Lance około 5 tysięcy dzieci.

Zważywszy, że już blisko 3 lata upłynęły od kataklizmu, liczba oczekujących na pomoc dzieci, czyli na adopcję na odległość jest ogromna.

Zatem zwracamy się z apelem do naszych parafian – ludzi dobrej woli i wielkiego serca o czynne włączenie się i przystąpienie do programu „Adopcja na odległość”.

Jakie więc należy poczynić kroki aby powiększyć swoją rodzinę oraz stać się rodzicami poszkodowanej sieroty, czyli zaadoptować dziecko?

Pokrótkie w kilku punktach postaramy się wyjaśnić jak to uczynić:

1. Należy wypełnić Deklarację pomocy dla sierot w Azji, w której należy podać okres pomocy (nie krótszy niż 1 rok) oraz zadeklarować wysokość wpłaty miesięcznej

•Deklarację wraz z potwierdzeniem dokonania pierwszej wpłaty (przelewu bankowego) przesłać do Caritas Polska (korespondencyjnie), mailem lub faxem (Tel. 022 334 85 58).

•Po otrzymaniu deklaracji i dowodu wpłaty jw. Caritas Polska umieści Państwa na liście rodziców adopcyjnych.

2. Wpłata minimalna wynosi równowartość 20\$ plus 7%

•Jeśli wpłata będzie mniejsza – bo takie też są mile widziane, dziecko będzie miało więcej niż jednego „rodzica adopcyjnego”

•Oczywiście wyższe kwoty również można wpłacać

3. Caritas Polska przyznaje losowo dzieci oczekującym „rodzicom adopcyjnym” oraz przesyła list, w którym są podane dane dziecka (wiek, klasa

do której uczęszcza, kraj pochodzenia oraz zdjęcie).

„Adopcja na odległość umożliwia kontakt listowy z dzieckiem (w języku angielskim) za pośrednictwem Caritas Polska.

Adres: Caritas Polska

01-015 Warszawa

E-mail: adopcja@caritas.pl

Skwer Kardynała St. Wyszyńskiego 9

W liście do dziecka należy podać wcześniej przesłane przez Caritas dane: numer ewidencyjny jaki został nadany każdej osobie z chwilą zadeklarowania udziału w programie oraz dane dziecka, do którego adresowana jest przesyłka.

Co się stanie, jeśli „rodzice adopcyjni” z przyczyn losowych nie są w stanie kontynuować adopcji?

•Dziecko zaadoptowane otrzymuje nadal pomoc – zostaje ono przekazane pod opiekę innego, oczekującego rodzica lub rodzica, który dokonuje wyższych wpłat niż koszt utrzymania jednego dziecka.

Pokrótkie staraliśmy się przybliżyć Państwu sztywny program „Adopcja na odległość”. Osoby zainteresowane szczegółowym zapoznaniem się z programem prosimy o skorzystanie ze strony internetowej: <http://www.adopcjanaodleglosc.pl/adopcja.htm>

Jeszcze raz apelujemy gorąco do wszystkich, którym los sierot-ofiar kataklizmu nie jest obojętny o włączenie się w „Adopcję na odległość”. Przecież kochamy wszystkie dzieci, więc nie pozwólmy aby jakiegokolwiek z nich pozostało bez pomocy!

Naprawdę tak niewiele trzeba żeby przywrócić uśmiech pokrzywdzonemu przez los dziecku. Ta jedynie niewielka, być może dla nas niewiele znacząca kwota może przyczynić się by ten uśmiech po wielu przykrych przejściach zajaśniał właśnie dla nas.

A że jest to możliwe, niech potwierdzi uśmiechnięta buzia zaadoptowanej przez jedną z rodzin naszej parafii dziewczynki z Indii, której fotografię zamieszczamy poniżej.

Zbliża się okres radosnych narodzin Dzieciątka Bożego, może więc teraz, może właśnie w tej chwili i my spowodujemy, że uśmiech zaadoptowanego przez nas dziecka zagości przy naszym wigilijnym stole.

INFORMACJE • INFORMACJE

Z WATYKANU

Benedykt XVI odwiedzi w przyszłym roku Stany Zjednoczone. Od 15 do 20 kwietnia Ojciec Święty będzie przebywał w Waszyngtonie i Nowym Jorku. Plan papieskiej podróży ogłosił w Baltimore nuncjusz apostolski w USA, abp Pietro Sambi, na rozpoczęcie sesji plenarnej tamtejszego episkopatu.

Benedykt XVI wręczył pierścienie kardynalskie 23 nowym purpuratom, których kreował na wczorajszym konsystorzu. Jako pierwszy otrzymał go chaldejski patriarcha Babilonii kard. Emmanuel III Delly, jako czwarty z kolei - Polak, kard. Stanisław Rylko.

Razem nowymi kardynałami Ojciec Święty koncelebrował w uroczystość Chrystusa Króla Mszę św. w bazylice św. Piotra. W homilii przypomniał, że życie chrześcijanina polega na tym, by być z Chrystusem. A tam, gdzie jest Chrystus, tam też jest Jego królestwo. Papież przypomniał, że w krzyżu Chrystusa dokonano się ostateczne objawienie Boga, możliwe na tym świecie. Właśnie scena ukrzyżowania znajduje się na pierścieniach kardynalskich. Ma to przypominać nowym purpuratom, jakiego króla są sługami i na jaki tron On wstąpił. Nosząc pierścień, są oni nieustannie wezwani, by oddawać swoje życie za Kościół - wskazał Benedykt XVI.

Benedykt XVI wskazał, że nowi kardynałowie oddali swoje życie na służbę Kościołowi, a teraz zostali "powołani, ażeby podjąć w nim najbardziej odpowiedzialne zadanie". Wezwał ich do modlitwy o to, by Kościół był "znakiem i narzędziem jedności dla całego rodzaju ludzkiego".

28.11. w Watykanie ogłoszono papieskie przesłanie z okazji Światowego Dnia Migranta i Uchodźcy, który przypada 13 stycznia 2008 r. Tematem orędzia Benedykta XVI jest sytuacja młodych migrantów

ZE ŚWIATA

"Konsekwencje ekologiczne i kanoniczne sakramentalnej natury Kościoła" - taki tytuł nosi dokument końcowy spotkania Międzynarodowej Komisji Mieszanej do spraw Dialogu Teologicznego między Kościołem Katolickim i Prawosławnym w Rawennie. Opublikowała go 15 listopada Papieska Rada ds. Popierania Jedności Chrześcijan.

Dokument, podpisany 13 października w Rawennie, ma 10 stron. Składa się z dwóch rozdziałów. Poprzedzono je wstępem, w którym przypomina się owoce dotychczasowych prac komisji, powołanej do życia w 1979 r. Zostały one zainicjowane zaraz w następnym roku spotkaniem na wyspie Rodos. Pierwszy rozdział dokumentu z Rawenny przedstawia w oparciu o Biblię i Tradycję teologiczne podstawy soborowości i władzy w Kościele. W rozdziale drugim, obszerniejszym, omówiono ich

urzeczywistnianie na poziomie lokalnym, regionalnym i powszechnym.

Patriarcha Bartłomiej I jest gotów uznać prymat Biskupa Rzymu w tym znaczeniu, w jakim był on rozumiany w Kościele w pierwszym tysiącleciu. Taką intencję wyraził duchowy zwierzchnik prawosławia w wywiadzie udzielonym bułgarskiej telewizji. Warunkiem jest porozumienie z katolikami w tym, co dotyczy samego znaczenia terminu „prymat”.

28. 11. 2007 minęło 25 lat od erygowania Opus Dei przez Jana Pawła II. jako „prałatury personalnej” o charakterze międzynarodowym. Jest to taka forma, jakby luźnego zakonu, wymyślona przez Sobór Watykański II, dla ludzi świeckich, którzy pozostając wiernymi swoich diecezji, chcą realizować specjalne dzieła duszpasterskie w skali narodu lub świata”

Opus Dei, „Dzieło Boże”, założone w 1928 r. przez św. Josemarię Escrivę de Balaguer, kanonizowanego przez Jana Pawła II zaledwie 27 lat po śmierci 6.10.2002, - zebrała na placu św. Piotra 300 tys. wiernych. Opus ma szczególną misję szerzenia ideału świętości w świecie, w pracy zawodowej i w codziennej sytuacji każdego człowieka.

Liczy obecnie ok. 85 tys. członków w ponad 50 krajach na całym świecie. 98 proc. osób z nim związanych to świeccy żyjący w małżeństwie. Ponieważ skupia polityków, biznesmenów, twórców – wzbudza wiele dyskusji i kontrowersji

26. 11. W Betlejem, w Grocie Narodzenia dziesięcioletnia Elisabeth Nemec wobec 400-osobowej grupy pielgrzymów zapaliła od oliwnej lampy, Betlejemskie Światło Pokoju Ten symbol pokoju Bożego Narodzenia zostanie przewieziony do Wiednia, a następnie zapłonie w 25 krajach europejskich, również w Polsce i w naszej Parafii. Jak co roku, polscy harcerze, przyjmują je od swoich słowackich kolegów na przejściu graniczym w Łysej Polanie.

ceremonia ma od lat stały, ekumeniczny program. W Bazylice światło zapala mnich prawosławny następnie przenoszone jest do katolickiego kościoła św. Katarzyny, w połowie grudnia, podczas nabożeństwa ekumenicznego w Wiedniu z przekazywane jest przez harcerzy z różnych krajów, wybitnym osobistościom w całej Europie, także do szpitali, szkół, domów opieki społecznej, kościołów, urzędów i instytucji.

22.11.2007 W Chinach trwają przygotowania do konsekracji trzech nowych biskupów, zatwierdzonych przez komunistyczny rząd. Jak podaje agencja UCAN, zostali oni też zaakceptowani przez Stolicę Apostolską. 30 listopada w Yichang w środkowych Chinach święcenia biskupie ma otrzymać ks. Francis Lu Shouwang. Przed dwoma laty objął on funkcję admi-

nistratora tamtejszej diecezji po śmierci (w lipcu 2005 r.) bp. Paula Francisa Zhang Mingqiana, który również miał aprobatę Stolicy Świętej. Kandydatem na biskupa ks. Lu Shouwang został wybrany w grudniu 2006 r. przez księży diecezjalnych, siostry zakonne i wiernych świeckich. Yichang leży w prowincji Hubei, 1500 km na południowy zachód od Pekinu.

Z KRAJU

22. 11 zakończyło się na Jasnej Górze 342. zebranie plenarne Konferencji Episkopatu

Wśród najważniejszych tematów dzisiejszych obrad biskupów będzie sformułowanie stanowiska biskupów wobec Karty Praw Podstawowych UE oraz informacja związana z końcowymi opracowaniami Kościelnej Komisji Historycznej jak i Zespołu ds. Oceny Etyczno-Prawnej.

Dotychczasowa prezes Akcji Katolickiej w Polsce mec. Halina Szydelko z Rzeszowa nadal będzie przewodniczyć tej organizacji katolików świeckich - zdecydowała wczoraj Konferencja Episkopatu Polski zatwierdzając jej kandydaturę.

Mec. Halina Szydelko przewodniczyć będzie pracom Zarządu Krajowego Instytutu Akcji Katolickiej IV kadencji. 44-letnia prawniczka z Rzeszowa została wybrana spośród trzech kandydatów, których 6 października wybrała obradująca w Warszawie Rada Krajowego Instytutu Akcji Katolickiej.

Po raz pierwszy Halina Szydelko została prezesem Akcji Katolickiej w Polsce w 1998 roku. Przewodniczyła zarządowi KIAK nie tylko pierwszej ale i trzeciej kadencji. Ponadto jest członkiem zarządu diecezjalnego Instytutu Akcji Katolickiej w Rzeszowie i Diecezjalnej Rady Duszpasterskiej oraz wchodzi w skład Krajowej Rady Katolików Świeckich.

Akcję Katolicką powołał do istnienia 24 listopada 1930 r. kard. August Hlond erygując Naczelny Instytut Akcji Katolickiej z siedzibą w Poznaniu. Po wojnie stowarzyszenie to odrodziło się dopiero w latach 90. XX wieku. Jego celem jest pogłębianie formacji chrześcijańskiej oraz organizowanie bezpośredniej współpracy katolików świeckich z hierarchią kościelną w prowadzeniu misji apostolskiej Kościoła.

Stowarzyszenie prowadzi wielokierunkową działalność społeczną: charytatywną, kulturalną i edukacyjną. Prowadzi szkoły, ośrodki pomocy społecznej, świetlice terapeutyczne, wydaje książki i pisma, redaguje audycje radiowe, zajmuje się również działalnością pielgrzymkowo-turystyczną skierowaną na popularyzację ważniejszych sanktuariów w kraju i na świecie.

Akcja Katolicka organizuje liczne kursy dla dzieci i młodzieży, których celem jest popularyzacja rodzimej historii i tradycji religijnej. Od początku aktywnie uczestniczy w organizowaniu Dnia Papieskiego.

Czas świąt

Są dni, na które wszyscy czekają z radością, a potem wspominają je jako najbardziej czarujące dni w roku, dni podczas których wszyscy czują się lepsi gotowi odłożyć na bok wszelkie spory. Teraz właśnie rozpoczynamy Adwent — czas który przygotowuje nas na te radosne dni Bożego Narodzenia. Adwent jest jednocześnie początkiem roku liturgicznego w Kościele Katolickim.

Okres ten jest bogaty w symbolikę. Zieleń drzew jest wykorzystana w symbolice adwentowej go oczekiwania. Z zielonych gałązek robi się wieńce adwentowe. Zieleń to symbol życia. Wieniec nie ma początku ani końca, a zatem staje się symbolem wieczności. Wieniec adwentowy to symbol życia wiecznego. A takie życie przynosi nam Ten, na przyjscie którego czekamy. Bogatą symbolikę posiadają również świece i lampiony. Wyrażają one radość, ponieważ światło jest znakiem Chrystusa zapowiadane go przez proroków jako światłość. Świeca jest także symbolem życia chrześcijanina, gotowego na spotkanie z Jezusem. Zachował się także piękny zwyczaj chodzenia do kościoła na Mszę św. roratnią z lampionami które rozjaśnia ją ciemności długich grudniowych nocy.

Zapraszamy więc wszystkie dzieci na Roraty z lampionami, przynosząc też na karteczkach swoje dobre uczynki i wrzucając je do koszyka pod ołtarzem, w nagrodę będzie losowanie figurki Matki Bożej. To Ona czuwa nad naszym przygotowaniem i podpowiada jak być dobrym szczególnie wtedy, gdy chętnie uczestniczymy w Roratach.

Myślę, że każdy przygotowuje się na przyjscie Jezusa, bo wiem, że Go bardzo kochacie. Niech Pan Jezus znajdzie w waszych sercach mieszkanie pełne miłości, dobrych czynów oraz ofiarnej Modlitwy.

SZKOŁA MODLITWY W SEMINARIUM.

Dwóch Lektorów z naszej parafii wzięło udział w tzw. „Szkołę modlitwy”. Oto wrażenia jednego z nich.

W dniach od 9 do 11 listopada w Wyższym Seminarium Duchownym w Przemyślu odbyły się spotkania dla chłopców, którzy chcieli pogłębić swe życie modlitwy i przy okazji zetknąć się z rzeczywistością życia seminaryjnego. Spotkania te noszą nazwę „Szkoła modlitwy” i odbywają się sukcesywnie w ramach czterech stopni. Uczestniczy przyjeżdżają we wskazany piątek na godz. 17.00 i rozjeżdżają się w niedzielę po obiedzie. Biorą udział w niektórych punktach życia kleryckiego oraz realizują własny program, którego pierwszorzędnym celem i tematem jest wprowadzenie w życie modlitwy. Na każdym spotkaniu odbywają się trzy konferencje i są one prowadzone przez kleryków i diakonów, czyli studentów tego seminarium. Powyżej napisałem, że są cztery stopnie „Szkoły modlitwy”, każdy z nich zawiera inną naukę. Pierwszy stopień był o modlitwie, czyli czym jest dla nas modlitwa, jej rodzaje, jak możemy się modlić oraz jak powinniśmy się modlić. Każdy dzień był dobrze

zaplanowany tak iż było przyjemnie i każdy uczestnik „Szkoły modlitwy” był zadowolony. Ta szkoła głównie się opierała na nauce i modlitwie. Oprócz modlitwy można było także pójść na wykłady i zobaczyć jak się uczą przyszli księża. Ja skorzystałem z tej możliwości i poszedłem na wykłady do kleryków z trzeciego roku. Byłem na takich zajęciach z łaciny i Starego Testamentu. Pierwsza lekcja Starego Testamentu była o powołaniu Mojżesza i głębszym rozumieniu tego powołania (Księga Wyjścia). Druga lekcja Starego Testamentu była o grzechu pierwszych rodziców i jego konsekwencjach (Księga Rodzaju). W czasie tych dni, „Szkoły modlitwy” była także „Wigilia niedzielna” Zadajmy sobie pytanie: Co to jest ta Wigilia niedzielna? Jest to czas w którym klerycy zbierają się w pokojach co sobotę, aby czytać i rozważać czytania, które będą w niedzielę. Wypowiadają się oni na temat swoich odczuć po przeczytaniu fragmentów Pisma Świętego. Na pierwszym stopniu „Szkoły modlitwy” było 25 uczestników i wszyscy byli zadowoleni. Na te dni może przyjść każdy chłopiec. Jest jeden warunek, granica wieku musi wynosić minimum — pierwsza klasa szkoły średniej. Tak więc zachęcam wszystkich chłopców do wzięcia udziału w przyszłych dniach „Szkoły modlitwy”. Najbliższe dni modlitwy już od 11 do 13 stycznia 2008r. Chętnych prosimy pytać księdza proboszcza.

Spotkanie z św. Mikołajem dla wszystkich schół i Służby Liturgicznej Ołtarza: ministrantów i lektorów z całej naszej parafii 6 XII o godz. 18.00 na plebani.

LISTOPAD Kalendarium

- 1- Uroczystość Wszystkich Świętych – procesje i modlitwy za zmarłych na cmentarzach
- 2- Dzień Zaduszny
- 11. Odpust Parafialny ku czci św. Marcina
- 13. Imieniny Ks. Prałata Stanisława Bartmińskiego
- 23 VIII Regionalna Olimpiada Wiedzy o Wielkich o Słudze Bożym Janie Pawle II – etap szkolny w Gimnazjum w Krasiczynie
- 25 Uroczystość Chrystusa króla – Zakończenie Roku Kościelnego

z życia parafii:

Chrzty:

Gabriel Skuła
Weronika Durys

Śluby:

Witold Witko i Justyna Kruk

Wigilia

Wieczerzę wigilijną rozpoczynamy modlitwą prowadzoną przez głowę domu, lub osobę najstarszą. Na początku modlitwy czynimy znak krzyża. Potem wraz z innymi odmówmy wspólną modlitwę, dziękując za miniony czas od ostatniej wigilii, prosząc o błogosławieństwo, polecając żyjących i zmarłych.

W Imię Ojca i Syna i Ducha Świętego, Amen.!

W tej uroczystej chwili wychwalajmy Boga, naszego Ojca, za świętą noc, w której Jego Syn Jezus Chrystus narodził się z Marii Dziewicy. Przeżyjmy tamto wydarzenie opisane w Ewangelii Św. Łukasza

Z Ewangelii według św. Łukasza (Łk2, 1-14)

W owym czasie wyszło rozporządzenie Cezara Augusta, żeby przeprowadzić spis ludności w całym państwie. Pierwszy ten spis odbył się wówczas, gdy wielkorządcą Syrii był Kwiryniusz. Wybierali się więc wszyscy, aby się dać zapisać każdy do swego miasta. Udał się także Józef z Galilei, z miasta Nazaret, do Judei do miasta Dawidowego, zwanego Betlejem, ponieważ pochodził z domu i rodu Dawida, żeby się dać zapisać z poślubioną sobie Maryją, która była brzemienna.

Kiedy tam przebywali, nadszedł dla Maryi czas rozwiązania. Porodziła swego pierworodnego Syna, owinęła Go w pieluszkę i położyła w żłobie, gdyż nie było dla nich miejsca w gospodzie. W tej samej okolicy przebywali w polu pasterze i trzymali straż nocną nad swoją trzodą. Naraz stanął przy nich anioł Pański i chwala Pańska zewsząd ich oświeciła, tak że bardzo się przestraszyli. Lecz anioł rzekł do nich: Nie bójcie się! Oto zwiastuję wam radość wielką, która będzie udziałem całego narodu: dziś w mieście Dawida narodził się wam Zbawiciel, którym jest Mesjasz, Pan. A to będzie znakiem dla was: Znajdziecie Niemowlę, owinięte zewsząd pieluszką i leżące w żłobie. I nagle przyłączyło się do anioła

mnóstwo zastępów niebieskich, które wielbiły Boga słowami Chwała Bogu na wysokościach, a na ziemi pokój ludziom Jego upodobania.

Oto słowo Pańskie

Chwała Tobie Chryste.

Prowadzący całuje i odkłada Pismo św.

Wspólna Modlitwa.

Jezusa Chrystusa, który przyszedł na świat, aby nas zbawić prosimy by obdarzył nas miłością i pokojem, powtarzajmy: **Obdarz nas miłością i pokojem.**

* Panie Jezu, udziel naszej rodzinie daru zgody i pojednania, szczęścia i radości. Obdarz nas miłością i pokojem!

* Panie Jezu, obdarz nas szczęściem, radością, miłością i pokojem, także naszych sąsiadów, przyjaciół i znajomych: Obdarz nas miłością i pokojem!

* Panie Jezu, wszystkich opuszczonych, samotnych, chorych i nieszczęśliwych, pociesz i umocnij Dobrą Nowiną Zbawienia: Obdarz nas miłością i pokojem!

* Panie Jezu, obdarz, naszych zmarłych krewnych, bliskich, znajomych szczęściem i wiecznym zbawieniem. Obdarz nas miłością i pokojem!

Pozostając w ciszy przedstawmy z wiarą Bogu nasze osobiste podziękowania, prośby aby je przyjął i po błogosławił Ciebie Prosimy, wysłuchaj nas Panie

Zjednoczeni w miłości, odmówmy wspólnie modlitwę, której nauczył nas Jezus Chrystus: Ojcze nasz....

Polećmy Bogu przez pośrednictwo Matki Jezusa Chrystusa - naszą rodzinę, naszych przyjaciół, sąsiadów, gości, samotnych i chorych: Zdrowaś Maryjo

Panie Boże, Ty sprawiłeś, że ta święta noc zajaśniała blaskiem prawdziwej światłości Twojego Syna, spraw. abyśmy w naszym codziennym postępowaniu jaśnieli blaskiem Twojej światłości. Pobłogosław nas i te opłatki, którymi będziemy się dzielić zwyczajem naszych ojców. Naucz nas dzielić się chlebem, miłością i życzliwością z każdym

człowiekiem. Obdarz nas wszystkich Twoim pokojem, abyśmy wspólnie sławili Twoją Ojcowską dobroć. Przez Chrystusa Pana naszego. AMEN.

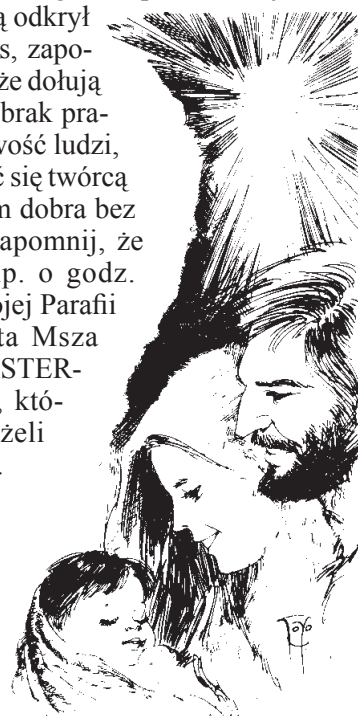
Następnie przy łamaniu się opłatkiem nie zapominaj, że jest poświęcony. Podczas składania życzeń, wielomówność nie jest polecana. Życzenia powinny być podparte szczerością i miłością. Wigilia jest też wieczorem pojednania, przeproszenia i zgody ponad podziałami. Biorąc do ręki opłatek — symbol miłości i pojednania — świadomość tego przesłania powinna stać na pierwszym miejscu.

Składając życzenia podziękuj rodzinie, (jeśli żyją) za wszystko, co dla Ciebie zrobili. Rodzice mogą dokonać znaku krzyża ręką na czole dziecka i po-błogosławić je. Następnie zaśpiewajcie przynajmniej jedną kolędę.

Potem może nastąpić już wigilijna wieczerza, której najlepiej żeby nie towarzyszył włączony telewizor lecz raczej stonowany śpiew kolęd z płyty czy kasety, umożliwiający rozmowę przy stole — stół wigilijny ma jednoczyć zasiadających przy nim i tworzyć atmosferę miłości.

Po wieczerzy może nastąpić czas rozpakowywania prezentów, zawsze połączony ze słowami wdzięczności. Nie jest tu najważniejsze jak są cenne. Zawsze, bowiem są znakiem czyjejś miłości i pamięci.

Modlitwa Wieczoru Wigilijnego oraz przeczytany cytat z Pisma Świętego, powoli i z rozważą pozwoli Tobie i Twojej rodzinie przeżyć prawdziwe Boże Narodzenie. To coś realnego i prawdziwego. Naprawdę warto tego dnia poczuć swoją wartość, którą odkrył w Tobie Jezus, zapomniać o tym, że dołują Cię choroby, brak pracy, nieżyczliwość ludzi, itd. Warto stać się twórcą i uczestnikiem dobra bez fałszu. Nie zapomnij, że tego dnia (np. o godz. 24.00) w Twojej Parafii jest uroczysta Msza św. zwana PASTER-KĄ dla tych, którzy, „Przybieżeli do Betlejem”.

Kolejne Boże Narodzenie...

Ziemie pokryła warstwa białego śniegu — nadeszła zima. Kiedy mróz oczyszcza powietrze tak, że gwiazdy lśnią jeszcze intensywniej, zwracamy swoje myśli ku nadchodzącym Świętom Bożego Narodzenia. Które to już Święta w naszym życiu? Każdy z nas dobrze to wie, ale przeżywamy je wciąż na nowo każdego roku inaczej.

Dzisiejszy świat wciąż podkreśla „czar”, niesamowitość, ciepło tego rodzinnego czasu oferuje coraz to nowe propozycje na ustraszanie domów, choinek, wystaw sklepowych. W tym całym hałasie przygotowań często gubi się ciszę pokój, oraz to, co tak naprawdę jest najważniejsze. Bo przecież media nie mówią o przyjściu Syna Bożego, o ubogim żłobie, tylko wciąż podają nowe propozycje zakupów. Stańmy jednak na chwilę w tej pogoni. Oto z dala od zgiełku świata, w samotnej nocy przychodzi na ziemię Dziecię Jezus — nasz Zbawiciel. Nie pragnie On fanfarów i hołdów od możnych, bo otaczają Go Aniołowie, którzy wielbią Boga za Jego nieskończoną miłość. Nie potrzebuje blasku fleszy i rozgłosu, bo pokłon oddają Mu ubodzy pasterze, którzy swymi prostymi, pełnymi zaufania sercami, przyjęli nowinę Bożych Posłańców. Nie potrzebuje On w końcu żadnych skarbów ani drogocennych darów, bo oto na sianie klękają przed Nim Trzej Królowie, przynosząc złoto, kadzidło i mirrę. Jest tylko jedna rzecz, której potrzebuje ten „Nieogarniony”, który przybrał postać jaśniejącego i spokojnego Niemowlęcia — są to nasze serca, gdyż przecież nie do szopy i nie do świata przyszedł, ale właśnie do naszych serc — takich zagubionych, osamotnionych, zapracowanych. To w nich ma Swój prawdziwy dom i tylko, jeżeli w nich przygotujemy Jezusowi miejsce, Boże Narodzenie stanie się rzeczywiście prawdzi-

wym czasem przyjęcia Boga do naszego życia.

Tegoroczne obchody Bożego Narodzenia nie są pierwszymi w dziejach Kościoła, ale wciąż zdumiewa cud, jaki dokonał się przeszło dwa tysiące lat temu. Cud ten trwa do dnia dzisiejszego i trwać będzie do końca świata, tylko my niejednokrotnie nie chcemy na niego zwrócić uwagi. Dzieje się tak dlatego, że przychodzi on bardzo cicho — jak tamtej nocy w Betlejem. Doniosła tajemnica odsłania się tym, którzy całkowicie i bezgranicznie zaufali. Maryja i Józef przyjęli Wolę Bożą, choć może jej do końca nie rozumieli. Najwyższy obdarzył Ich największym skarbem, jakiego tylko mógł Im udzielić. Tym też skarbem nieprzerwanie obdarza każdego człowieka — daje Swego Syna, by i dla nas stał się najbliższym Dziecięciem, byśmy Go wzięli pod opiekę do naszych dusz. W nich właśnie szuka On dzisiaj tego żłóbka, gdzie mógłby się narodzić i jaśnieć Swą chwałą.

Spójrz w niebo — czy nie jaśnieje już pierwsza gwiazda? To światło jest potrzebne nam samym, bo Bóg już mieszka w naszym wnętrzu, tylko my gubimy ścieżkę do Niego prowadzącą. On jest blaskiem i cichym przewodnikiem, On pociąga nas do Siebie. Miejmy zawsze wzrok utkwiony w Jezusie, tak jak Maryja, która czuwała przy spią-

cym Dzieciątku, zawsze wierna, zawsze miłująca, czuła. Bądźmy jak Ona wierni Bogu i zawsze poddani Jego Woli — obraz betlejemskiej szopki pokazuje, że takie szczyty zawierzenia sprowadzają na ziemię samego Boga!

Oby przychodzący Chrystus ogrzał się w naszych kochających sercach zastał ich drzwi otwarte — nie tylko teraz, w czasie tych rodzinnych, pełnych radości przebaczenia Święt, ale przez całe nasze życie.

Najświętsze Dziecię Jezus, uświęć spojrzenia naszych oczu, słowa naszych ust, prace naszych rąk i kroki naszych stóp. Najświętsze Dziecię Jezus, uświęć także myśli naszego ducha, po stanowienia naszej woli, uczucia i pragnienia naszych serc. Uczyn nas bogatymi w Twym ubóstwie, wielkimi w Twej maleńkości, mądrymi w Twej prostocie i szczęśliwymi w Twym cierpieniu. Amen.

Stół Wigilijny

Wigilia w pojęciu liturgicznym, jest to ostatni dzień przygotowania przed mającą nastąpić uroczystością. W naszych polskich zwyczajach z wigilią Bożego Narodzenia kojarzy się obrzęd uroczystej wieczerzy.

Dobre, świąteczne, specjalnie przygotowane pożywienie stwarza specjalny nastrój świąteczny.

Dawniej Wigilia miała nieco odmienny charakter od dzisiejszej. Cały dzień zachowywano ścisły post, a dopiero po ukazaniu się na niebie pierwszej gwiazdy — znaku wielkiej miłości i nadziei, cała rodzina zasiadała do uroczystego zastawionego stołu. Wieczera wigilijna była zakończeniem postu adwentowego, dlatego mimo obfitości dań, których podawano dwanaście, były one postne. Przed kilkoma laty post wigilijny jako ścisły obowiązek został zniesiony; nie przeszkadza to jednak w zachowaniu obecnie tradycji odnośnie samej wieczerzy wigilijnej. Pokarmem symbolicznym zacieśniającym więzy miłości wzajemnej jest opłatek. Po złożeniu sobie życzeń i stworzeniu serdecznej atmosfery rodzinnej, przychodzi kolej na to, aby i ciało otrzymało swój pokarm. Sposób przygotowania potraw i ich różnorodność zależą w dużej mierze od gorliwości gospodyni i jej znajomości sztuki kulinarnej. Wypełnienie tego bogatego programu świątecznego wymaga dużo pracy, ale daje potem wiele zadowolenia, gdyż wpływa on dodatnio na ogólny nastrój tej radosnej uroczystości przeżywanej tylko raz w roku. Wieczera wigilii jest wyrazem głębokiej treści chrześcijańskiego życia naszego narodu. Jest to zwyczaj uświęcony długoletnią tradycją, zawierający wiele głębokich przeżyć mających za tło wydarzenia, jakie miały miejsce w Betlejem. Stół z garstką siana pod śnieżnobiałym obrusem ma przypominać domownikom i tym, którzy biorą udział w uroczystej wieczerzy, że Stwórca, który przyszedł na świat jako Zbawiciel ludzkości, pozwolił się złożyć w żłóbku na sianie.

Jest to dla wszystkich wymowna lekcja pokory.

Od niepamiętnych czasów wieczerza wigilijna składała się z postnych dań. Na stół podawano ryby, potrawy z mąki, kaszy, świeżych i suszonych grzybów, owoców, warzyw, miodu i orzechów. Na potrawy wigilijne składało się to wszystko co stanowiło podstawę — pożywienia codziennego. Stawiano je na stole jako dary Boże, za które składano dzięki ich Dawcy i proszono zarazem, aby ich nigdy nie zabrakło. Wszystkim daniom wigilijnym od wieków przypisywano jakieś znaczenie:

opłatek symbolizował zgodę i jedność, a chleb — dobrobyt i początek nowego życia;

ziarno zbóż oraz wypieki z mąki miały zapewnić pomyślność w nadchodzącym

roku, zboże uznawane było za źródło życiodajnej mocy i plenności;

rybie przypisywano przede wszystkim znaczenie religijne; przypominała o chrzcie, zmartwychwstaniu i nieśmiertelności była też symbolem płodności i odradzania się życia;

kapustę w wieczerzy wigilijnej wiązano życiodajną siłą sprawiającą, że po zimowym uśpieniu cała przyroda ponownie odrodzi się na wiosnę;

groch chronił przed chorobami, w połączeniu z kapustą gwarantował urodzaj;

grzyby, według wierzeń ludowych, ułatwiały nawiązanie kontaktu ze światem zmarłych;

mak był symbolem płodności;

potrawy z miodu miały zapewnić biesiadnikom przychylną siłę nad przyrodzonych;

jabłko spożyte podczas wieczerzy wigilijnej chroniło przed bólem gardła, a **orzechy** eliminowały ból zęba.

Symbolika produktów spożywanych w Wigilię, wywodząca się z bardzo odległej przeszłości, wynikała przede wszystkim z walki o przetrwanie. Przyrządzając potrawy na Święta Bożego Narodzenia, człowiek próbował zapewnić sobie nie tylko dostatek żywności, ale również dobrobyt i szczęście osobiste na cały nadchodzący rok.

Msze św. niedzielne

Krasiczyn 8.00, 11.00, 17.00
Korytniki 9.30
Tarnawce 11.00
Chołowice 8.30
Mielnów 9.30

Msze św. w tygodniu

Msze św. w Krasiczynie – 17.30

Msze św. na dojazdach:

Środa:

15.45 – Chołowice

16.45 – Mielnów

Czwartek:

15.45 – Tarnawce

16.45. – Korytniki

I Sobota miesiąca:

17.30 – Śliwnica – Msza św. przy kapliczce

ADRES WWW PARAFII I E- MAIL
www.krasiczynskaplebiana.parafia.info.pl/
e-mail krasiczynparafia@poczta.onet.pl
e-mail: ks. Prałata S. Bartmińskiego
stabar1@priv.onet.pl

UCHWAŁA nr 84/XI/07

RADY GMINY KRASICZYN

z dnia 9 listopada 2007 r.

w sprawie zasad i trybu przeprowadzenia konsultacji z mieszkańcami w przedmiocie zmiany granic Gminy Krasiczyn.

Na podstawie art.4b ust.1 pkt 2 i ust.2 oraz art.5a, art.40 ust.2 pkt.1 i art.41 ust.1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U.z 2001 r.Nr.142, poz. 1591 z późn. zmianami), w związku z wystąpieniem Prezydenta Miasta Przemysła Nr.GKK. I 0719-58/3/07 dnia 29.10.2007r. o wyrażenie opinii w sprawie zmiany granic miasta Przemysła poprzez włączenie do niego obszaru sołectwa Kruhel Wielki i sołectwa Prałkowce wchodzących w skład Gminy Krasiczyn:

Rada Gminy Krasiczyn uchwala, co następuje:

§ 1

1. Przeprowadzić konsultacje z mieszkańcami Gminy Krasiczyn w celu poznania ich opinii o proponowanej zmianie granic Gminy Krasiczyn, polegającej na wyłączeniu z jej obszaru sołectw Kruhel Wielki i Prałkowce i włączeniu tych sołectw do Miasta Przemysła na następujących zasadach:

1) W sołectwie Kruhel Wielki i sołectwie Prałkowce przeprowadzić konsultacje poprzez udostępnienie mieszkańcom ankiet konsultacyjnych.

2) W pozostałych sołectwach Gminy Krasiczyn konsultacje przeprowadzić należy na zebraniach wiejskich poprzez uzyskanie opinii dot. proponowanej zmiany granic Gminy w uchwale zebrań. Termin, czas i miejsce zebrań wiejskich określi Wójt Gminy w drodze odrębnego zarządzenia co najmniej 7 dni przed ich datą.

§ 2

1. W przedmiocie konsultowanej sprawy ustala się pytania następującej treści:

1) Dla mieszkańców sołectwa Kruhel Wielki: „ Czy jesteś za zmianą granic Gminy Krasiczyn polegającą na wyłączeniu z Gminy obszaru sołectwa Kruhel Wielki i włączeniu obszaru sołectwa do miasta Przemysła?”

2) Dla mieszkańców sołectwa Prałkowce: „Czy jesteś za zmianą granic Gminy Krasiczyn polegającą na wyłączeniu z Gminy sołectwa Prałkowce i włączeniu obszaru sołectwa do miasta Przemysła?”

§ 3

Wyrażenie opinii polegać będzie na umieszczeniu w odpowiedniej rubryce „

Jestem za”, „Jestem przeciw”, „wstrzymuję się” znaku x i złożeniu podpisu na ankiecie konsultacyjnej, według wzoru stanowiącego załącznik nr.1 i 2 do niniejszej uchwały.

§ 4

Uprawnionymi do udziału w konsultacjach są osoby stale zamieszkałe na terenie Gminy, które w dniu konsultacji ukończyły 18 lat.

§ 5

1. Ankiety konsultacyjne dla mieszkańców sołectwa Kruhel Wielki i sołectwa Prałkowce będą dostarczone do miejsc zamieszkania przez ankietatorów. Ponadto będą dostępne u Sołtysów, w Sekretariacie Urzędu gminy Krasiczyn, i na stronie internetowej Urzędu Gminy Krasiczyn - www.krasiczyn.pl.

2. Wypełnione ankiety mieszkańcy w/w sołectw mogą składać:

- 1) w sekretariacie Urzędu Gminy Krasiczyn,
- 2) do Sołtysów poszczególnych sołectw,
- 3) bezpośrednio osobom dostarczającym ankiety.

§ 6

Termin rozpoczęcia i zakończenia konsultacji, skład osobowy komisji ds. przeprowadzania konsultacji oraz wzór protokołu zawierającego wyniki konsultacji określi Wójt Gminy Krasiczyn w drodze zarządzenia.

§ 7

Wójt Gminy Krasiczyn zawiadomi mieszkańców o zamiarze przeprowadze-

Załącznik nr.1
do uchwały Nr. 84/XI/07
Rady Gminy w Krasiczynie
z dnia 9 listopada 2007r.

Ankieta konsultacyjna w przedmiocie zmiany granic Gminy Krasiczyn.

Treść pytania: „ Czy jesteś za zmianą granic Gminy Krasiczyn polegającą na wyłączeniu z Gminy obszaru Sołectwa Kruhel Wielki i włączenia Sołectwa do miasta Przemysła?”

Jestem „ za”	Jestem „przeciw”	„wstrzymuję się”
☐	☐	☐

Imię i nazwisko		Data	
PESEL			
Adres		Podpis	

Wyrażenie opinii polega na umieszczeniu w odpowiedniej rubryce znaku „X”.

nia konsultacji na 7 dni przed ich terminem, w sposób zwyczajowo przyjęty.

§ 8

1. Nie później niż w terminie 3 dni od dnia otrzymania od komisji protokołu z wynikami konsultacji Wójt Gminy ogłasza w drodze obwieszczenia oficjalne ich wyniki.

2. Sprawozdanie z przeprowadzonych konsultacji Wójt Gminy składa także na najbliższej przypadającej po zakończeniu i ustaleniu wyników konsultacji – sesji Rady Gminy.

§ 9

Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Krasiczyn.

§ 10

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w **Dzienniku Urzędowym Województwa Podkarpackiego**.

**Przewodniczący Rady Gminy
w Krasiczynie
Mieczysław Wojciechowski**

INFORMACJA

Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Krasiczynie informuje że:

PUNKT KONSULTACYJNY DLA OSÓB Z PROBLEMEM ALKOHOLOWYM I ICH RODZIN PRZY URZĘDZIE GMINY W KRASICZYNIE

czynny jest w każdy pierwszy i ostatni poniedziałek miesiąca.

Z Punktu Konsultacyjnego mogą korzystać wszyscy mieszkańcy gminy Krasiczyn, którzy potrzebują porad oraz pomocy w zakresie uzależnienia od alkoholu i przemocy domowej.

W punkcie konsultacyjnym dyżur pełni mgr Alicja Kłyż – Instruktor Terapii Uzależnień, pracownik Poradni Uzależnień w Przemysłu.

Dodatkową pomoc można również uzyskać w Urzędzie Gminy w Krasiczynie u Pani mgr Izabeli Wojciechowskiej – Pełnomocnika Wójta Gminy ds. Uzależnień.

Wieści z Gminy

Został rozstrzygnięty przetarg i podpisana umowa na budowę zbiorników wodociągowych które znajdować się będą koło osiedla w Krasiczynie.

Zbiorniki te zabezpieczą ciągłą dostawę wody podczas dużych poborów a w razie braku energii elektrycznej woda dostarczana będzie grawitacyjnie.

Zakończenie robót planowane jest na czerwiec 2008r.

Jeszcze tego roku w miejscowości Krasiczyn zostanie rozpoczęta budowa oświetlenia ulicznego przy drodze krajowej. Trudności związane z uzyskaniem zgody od właścicieli działek na postawienie słupów wydłużyły w czasie proces przygotowania dokumentacji.

Zakończono zostały etapy budowy chodników dla pieszych w miejscowościach Krasiczyn – Śliwnica i Dybawka.

Jeżeli pozwoli pogoda rozpoczęte zostaną prace przy budowie zatoki autobusowej w Prałkowcach. Inwestycji tych Gmina nie mogła przeprowadzić wcześniej ze względu na bardzo późną dostawę kostki brukowej przez GDDP i A w Rzeszowie.

Został zlikwidowany niebezpieczny uskok na drodze powiatowej na odcinku Olszana – Mielnów, zadanie to sfinansowała Gmina wraz z Powiatem.

W miejscowości Rokszyce wykonano oświetlenie drogi gminnej (pod lasem) a w kierunku sklepu wykonany został odcinek drogi asfaltowej.

W miejscowości Tarnawce zakończono budowę kanalizacji sanitarnej a przy drodze powiatowej budowę odcinka oświetlenia ulicznego.

W miejscowości Korytniki - Wieś zakończono następny etap budowy kanalizacji sanitarnej, następnie planowany jest etap Korytniki – Wesołówka.

Najstarsza mieszkanka gminy Krasiczyn ukończyła 102 lata

W dniu 22 października 2007 roku **Pani Anna Stawarz** - zamieszkała w miejscowości Dybawka ukończyła **102 lata**. Pani Anna jest obecnie najstarszym mieszkańcem gminy Krasiczyn.

W dniu Jej urodzin Szanowną Jubilatkę odwiedził z serdecznymi życzeniami **Wójt Gminy Krasiczyn Jerzy Kowalski oraz Przewodniczący Rady Gminy w Krasiczynie Mieczysław Wojciechowski**. Mimo swojego wieku Jubilatka cieszy się dobrym zdrowiem i ogromnym poczuciem humoru. Ten uroczysty dzień swoich urodzin spędziła w gronie najbliższej rodziny.

Mieszkańcy Gminy Krasiczyn są dumni, że wśród nich żyje tak wiekowa osoba.

Opracowała: I. Wojciechowka

*„Oto - popatrz wielki - cud,
zadziwiony cały świat.
Dziś Dziecięciem wielki Bóg
Dla Ciebie się stał”*

*Niech te Święta Bożego Narodzenia
Upłyną Wam w zdrowiu, szczęściu i serdeczności.
Niech blask Chrystusowego światła opromieni
Wasze codzienne życie wnosząc w nie Miłość i Pokój.
Niech Nowonarodzony Zbawiciel pomnoży Waszą radość i wleje w serca żywą nadzieję.
Niech obdarzy was obfitością łask nadprzyrodzonych i ziemskich a przełamanie się wigilijnym
opłatkiem niech będzie znakiem chrześcijańskiej miłości i jedności.
Wszystkim Parafianom i Gościom życzymy Błogosławionych, Pełnych Miłości Świąt Bożego
Narodzenia oraz wszelkiej pomyślności i opieki Bożej w Nowym Roku Pańskim 2008.*

Wasi Duszpasterze